

Scenariusz inscenizacji
„Pociąg z ochotnikami z 1920 roku”
Dworzec Główny w Krakowie 11 sierpnia 2010 r.

LOKACJA: zabytkowa część peronu I Dworca Głównego w Krakowie

CZAS INSCENIZACJI: 16.30-17.25

AKTORZY: Ochotnicy w liczbie około 30 osób z grup rekonstrukcyjnych, harcerze

ARTYŚCI: Loch Camelot

STATYŚCI: Rodziny żegnające odjeżdżających na front żołnierzy i Loch Camelot

REKWIZYTY: Zawiniątka z jedzeniem na drogę, parę bochenków okrągłego chleba itp., 3 flagi polskie, pociąg

KOSTIUMY: mundury, ubrania cywilne na rok 1920

CZAS: 30 minut

Do przygotowania przez Loch Camelot:

- piosenki: *Hej tak od Krakowa, kędy Wisła płynie; Rota; Warszawianka; Piechota; Pierwsza Brygada; Przybyli ułani; Wojenka, wojenka; O mój rozmarynie; Hej, hej ułani; Pierwsza Kadrowa; Białe róże (Rozkwitały pąki białych róż*
- dwie, trzy lalki zawinięte w jakieś bety, artystki z Loch Camelot grają matki z dziećmi, które przyszły pożegnać swoich mężów.
- zawiniątka z jedzeniem na drogę, parę bochenków okrągłego chleba

Biuro Marketingu Turystycznego Miasta zabezpiecza:

- goździki dla statystów i Loch Camelot
- flagi i ulotki dla harcerzy

Scenariusz

Od godz. 16.30 moderator – p. W. Domański i harcerze są na peronie I.

Od 16.30 przed budynkiem dworca ustawiają się grupy rekonstrukcyjne, które – po zapowiedzeniu wjazdu pociągu – zwarta grupą wchodzi na peron I.

5 minut przed wjazdem pociągu moderator przez zabytkową tubę informuje zebranych o idei przedsięwzięcia „Pociąg z ochotnikami 1920”.

Od godz. 16.30 na starym peronie I, tuż przy budynku dworca **(przed zieloną barierką, która będzie otwarta)** gromadzą się statyści i artyści Loch Camelot (odgrywający rodziny żegnające swoich mężów, synów, którzy mają zaraz wyruszyć stąd na front).

Gwar rozmów.

Nagle słychać śpiew (grupa Niepodległość wykona piosenkę „Hej tam od Krakowa”) i na peron wchodzą ochotnicy. Idą pewnie i radośnie. **Tłum rodzin cofa się od toru robiąc miejsce dla ochotników.** Loch Camelot włącza się do śpiewania. Niektórzy już z daleka rozpoznają swoich najbliższych. Machają im.

Atmosfera raczej w większości radosną, widać szczególnie u kobiet pewne zatroskanie i strach o najbliższych. Mężczyźni są pewni siebie i siły armii.

Ochotnicy zatrzymują się na komendę oficera prowadzącego kolumnę i po SPOCZNIJ mieszają się z rodzinami. Trwają sceny pożegnań, całowania dzieci, matki podają jedzenie na drogę, które żołnierze chowają do chlebaków. Któraś z matek daje synowi szkaplerz, inna medalik. Trwają ostatnie rozmowy. Starsi mężczyźni, weterani udzielają rad młodemu wojsku. Kobiety wręczają ochotnikom również goździki.

Harcerze zabezpieczają teren, trzymają flagi biało-czerwone. Pilnują, aby turyści na peronie nie mieszały się z bohaterami inscenizacji i nie wchodzili do zabytkowego pociągu. Ponadto rozdają turystom okolicznościowe ulotki.

godz. 16.46

Powyższe sceny zostają przerwane gwizdem parowozu. Rozmowy milkną. Zapada cisza i wzrok wszystkich zwrócony jest w stronę, skąd słychać gwizd.

Nagle wyłania się skład pociągu wojskowego.

Pociąg zatrzymuje się na wysokości tłumu i wojska. Trwa cisza, przerzedzona szeptami. Przez tłum przebija się oficer prowadzący kolumnę. Wchodzi na **lore**?? (musi zatrzymać się centralnie na wysokości środka tłumu). „Wojsko” już w tym momencie oddziela się od cywilów. Ci cofają się w tył.

godz. 16.50

Wystąpienie oficera (kto to będzie? Imię i nazwisko podać):

- Żołnierze! Dwa lata temu wybiliśmy się na niepodległość. Dwa lata cieszyć mogliśmy się wolnością, o którą nasi dziadowie przelewali krew w powstaniu listopadowym i styczniowym. Dwa lata mieliśmy, aby nabrać oddechu i zacząć budować Polskę naszych marzeń. W ciągu tych dwu lat biliśmy się o Wielkopolskę, Przemyśl i Lwów.

Dziś bijemy się o Polskę, o życie, o prawo do samostanowienia!

Dziś walczymy, przelewamy krew i umieramy dla Naszych dzieci i kobiet, żeby nie dopadły ich hordy czerwonej armii. Dziś pokażemy światu, że Polska jest w stanie zatrzymać i pobić buńczuczne zastępy Trockiego i Tuchaczewskiego. Dziś WY!!!! Synowie tej ziemi pokażecie jak walczy polski żołnierz. Dziś Wy pomścicie śmierć Waszych kolegów, tysiące niewinnych kobiet i dzieci zamordowanych przez czerwoną hołotę!

Niech żyje Polska!!!

Niech żyje Nasz wódz Józef Piłsudski!!!!

- NIECH ŻYJE !!!! (trzy razy powtarza wojsko z olbrzymim entuzjazmem)

godz. 16.55

Oficer prowadzący wydaje rozkaz do załadunku. Wojsko ładuje się do wagonów towarowych. Cywile żegnają jeszcze wsiadających. Kobiety płaczą (w scenie tej biorą też udział artystki z Loch Camelot). Ochotnicy wyglądają z pociągu, a kabaret Loch Camelot śpiewa swoje piosenki. (w tym po raz 2. „Hej tam od Krakowa , kędy Wisła płynie”, inne i coś poruszającego na odjazd do godz. 17.15).

godz. 17.16

Po skończonym czasie na śpiewanie zawiadowca daje sygnał odjazdu. Pociąg rusza z długim gwizdem. Żołnierze machają do najbliższych. Pociąg odjeżdża.

Moderator podsumowuje wydarzenie, ponownie wspomina o bitwie warszawskiej, o zwycięstwie, olbrzymiej radości wśród społeczeństwa.

Rodziny odwracają się w stronę publiczności kłaniając się jej.